

JUSTITIS MINISTERIET

Udlændingeafdelingen

Folketinget
Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik
Christiansborg
1240 København K

Dato: 19. november 2012
Kontor: Asyl- og Visumkontoret
Sagsbeh: Marie Rose Kortzau
Sagsnr.: 2012-0032-0452
Dok.: 579482

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 58 (Alm. del), som Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik har stillet til justitsministeren den 24. oktober 2012. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Martin Henriksen (DF).

Morten Bødskov

/

Christina Toftegaard Nielsen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 58 (Alm. del) fra Folketingets Udvalg for Udlændinge- og Integrationspolitik:

”På baggrund af artiklen ”Ny afgørelse varsler ændret dansk asylpraksis for konvertitter” bragt på www.kristeligt-dagblad.dk den 23. oktober 2012, bedes ministeren redegøre for konsekvenserne forbundet med afgørelsen, herunder om afgørelsen vil medføre en øget tilstrømning af asylansøgere til Danmark? <http://m.kristeligt-dagblad.dk/artikel/483529>”

Svar:

Til brug for besvarelsen af spørgsmålet har Justitsministeriet anmodet Flygtningenævnet om en udtalelse vedrørende nævnets praksis omkring asylansøgere, der konverterer til kristendommen.

Flygtningenævnet har til brug for besvarelsen oplyst følgende:

”Flygtningenævnet behandler klager over Udlændingestyrelsens afslag på opholdstilladelse i medfør af udlændingelovens § 7.

Det er en betingelse for opholdstilladelse efter § 7, at udlændingen efter en konkret og individuel vurdering må anses for at være i risiko for forfølgelse eller overgreb.

I grundlaget for nævnets afgørelse i asylsager indgår - ud over oplysningerne om den enkelte ansøger - tillige generelle baggrundsoplysninger om det land, ansøgeren kommer fra. Hertil kommer domme og udtalelser fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol og andre internationale organer, der påser overholdelsen af internationale menneskeretlige konventioner m.v., Danmark har tilsluttet sig.

Flygtningenævnet har i to afgørelser vedrørende kristne konvertitter fra Afghanistan i februar og april 2012 meddelt afslag på asyl til de pågældende og i den forbindelse blandt andet udtalt, ”at det for en person som ansøgeren, der er født og opvokset som muslim i et udpræget muslimsk land, ikke behøver at være en nødvendig og integreret del af hans fremtidige liv som kristen, at han offentligt demonstrerer sit religiøse tilhørsforhold. Nævnet finder, at det må være muligt for ansøgeren, hvis han undgår at udstille sig selv som kristen, at leve i fred i Afghanistan med sin kristne overbevisning.”

Flygtningenævnet har efterfølgende besluttet at genoptage behandlingen af sagerne. I begge sager har nævnet nu givet ansøgerne asyl.

I grundlaget for nævnets fornyede overvejelser i de pågældende sager er blandt andet indgået et brev af 1. maj 2012 fra UNHCR om fortolkning af Flygtningekonventionen. Endvidere er indgået prin-

cipperne i EU-Domstolens præjudicielle afgørelse af 5. september 2012 (C 71/11 og C 99/11).

Flygtningenævnet har i afgørelsen i den ene af de to sager blandt andet udtalt, at religionsfrihed er en grundlæggende frihedsrettighed, og at det ikke kan kræves, at en asylansøger, for at undgå problemer i hjemlandet som følge af ansøgerens religiøse overbevisning, skal skjule eller hemmeligholde sin religiøse overbevisning.

Denne retsopfattelse og præcisering af nævnets praksis i sager af den pågældende karakter har nævnets formandskab og koordinationsudvalg mere generelt givet udtryk for i et brev af 25. oktober 2012 til en række biskopper, hvor nævnet blandt andet har tilkendegivet følgende:

”.. alle asylsager afgøres efter en konkret vurdering, hvor det afgørende er, om ansøgeren må anses for at være i risiko for forfølgelse eller overgreb ved en tilbagevenden til sit hjemland. Det kan i den forbindelse oplyses, at det efter nævnets opfattelse i sager om konversion ikke bør indgå som et element i afgørelsen, at ansøgeren kan henvises til at skjule sin tro ved en tilbagevenden til hjemlandet.”

Brevet til biskopperne og de refererede eksempler på nævnets aktuelle praksis i sager, hvor konversion fra islam til kristendommen er indgået som asylmotiv, kan ses på nævnets hjemmeside (www.fln.dk).

Som anført af Flygtningenævnet træffes afgørelserne i disse sager efter en konkret og individuel vurdering af, om asylansøgeren må anses for at være i risiko for forfølgelse eller overgreb. Det illustreres af to andre afgørelser fra september og oktober, som også er refereret på nævnets hjemmeside som eksempler på nævnets aktuelle praksis i sager om asylansøgere, der som asylmotiv har anført at være konverteret fra islam til kristendommen. I begge disse sager, som vedrørte iranske statsborgere, der er konverteret til kristendommen, har Flygtningenævnet stadfæstet Udlændingestyrelsens afslag. I sagen fra september har nævnet blandt andet anført, at ansøgeren har udvist et særdeles begrænset kendskab til kristendommen, og at ansøgeren ikke på overbevisende måde har redegjort for konverteringen. I afgørelsen fra oktober har nævnet blandt andet anført, at ansøgeren ikke har kunnet redegøre for de kristne højtider, og at hverken ansøgers familie eller de iranske myndigheder kan antages at være bekendt med den pågældendes interesse for kristendommen.

På baggrund af den ovenfor refererede praksis forventer Justitsministeriet ikke, at den i artiklen nævnte afgørelse fra Flygtningenævnet af 22. okto-

ber 2012 i sig selv vil medføre en øget tilstrømning af asylansøgere til Danmark.